

Зимоморлевецъ с. м. зябкій человекъ: Да станжтъ отъ тѣхъ зимоморлевци и мекушаре, лакомци и лѣнливци. *Л. Д. 1869 р. 104.*

Зимувамъ м. дл. зимую: Зиме да зимвишъ студени осой, Лете да летвишъ горешки присой. *М. 199.* Нека зима до'итъ, тамо ке зимвие, Нека лето дойдитъ, тамо ке летвие. *М. 452.* Наполеонъ не можялъ да остане да зимува тамъ. *Л. 335.* Потъ твое гарло да летувамъ, На твои дойки, Ленко, да зимувамъ. *М. 369.* Че изпила, (Неда) пѣстра зѣмля... На сърце ѱ зимуваше, На гърло ѱ лѣтуваше, Под коса ѱ гнѣздо вие. *Д. 50, 3. 6—8.*

Зинж м. св. **Зѣж** м. дл. разину, разѣваю пасть, ротъ: Танталъ оставаше постоянно съ зинулы уста и пожеденъ. *Т. 131.* Прѣдъ гнѣмѣ-та на всякадѣ зее уста растворена и готова на всякъ часъ да я погълне. *Зк. 211.* Страшно зѣѣше този теиъ съ широкото си устие (*страшно глѣдѣла она широкою пастью*). *Тб. 80.* И пандуринъ-тъ веке зинж да извика. (*И шйдука уже раскрыла было широкий свой ротъ, чтобы крикнуть*). *йб. 99.* Нели зина тая сура Ламіа, Да го поголтне. *М. 31.* Сабя немамъ кървица да натопамъ, Ако зинамъ, дете, ке те голтнамъ. *М. 173.* Гладныя вѣлкъ зинжалъ и распаленъ (*d'une gueule béante et enflammée*) впуща са да раскъса блѣющытъ агнета. *Т. 275.* 2) зяю: Виждашъ ли, сыне мой, оногози другия, на когото раната зѣе толкось явно? (*dont la blessure paraît si éclatante*). *Т. 31.* Въ срѣдъ главичка-та помежду уиърлената му косичка зей дунка отъ голѣмо зърно куршумъ. *Зк. 156.* 3) зѣвну, зѣваю: Зѣемъ като гаргы, да ни ся донесе всичко нѣчто за облѣкло отъ игла до конецъ. *Л. Д. 1869 р. 178.* Отъ памтивѣка еще умны хора не остояли да зѣѣтъ, а все мыслили и маждовали за Божій свѣтъ. *Л. Д. 1872 р. 95.* 4) жажду: Чловѣческо-то срьдце зѣе и ламти за забраненый плодъ. *Л. Д. 1873 р. 97.*

Зияфетъ* (*zyāfet s. a. 1. Reception d'un hôte 2. Hospitalité 3. Repas, festin; срб. zijaŕfet—часть, ѱзба*) с. м. званый пиръ, пиръ: Въ четвъртъкъ вечеръ-тъ момакъ-тъ прави пиръ (зияфетъ) на ергены-тъ, кои-то ядѣтъ до три сахаты прѣзь ноцъ-тъ. *Ч. 52.* Пиянство-то ни унищожавѣ по крыщаванія и по бабини дни, по годеже и свадбы, по гостіе и зияфете. *Л. Д. 1869 р. 127.* Текрафъ ѣ честѣтъ мила Маріа, По зияфети за три години. *М. 79.* Царскіяты сивъ, кѣту сѣ сабудиль нѣ утри-ту, пущкалъ да направи зифетъ, чи му сѣ рудали такнѣвѣ чюдни дица. *Ч. 252.* Дето нѣма коты, тамъ мышкы-тъ си бержтъ зияфетъ. *Ч. 152.* Мене ме викат на зефет... *Д. 43, 15.*

Злакъ с. м. оwoщъ: Постное селско ѣстие състон отъ злакове повечъ... ѣдѣтъ копривѣ, козябрадж, горичъ и т. д. *Пк. 39.*